

TARD O D'HORA

Tot s'esdevé, tard o d'hora.

El temps mastega mínimes mirades
ajupides a l'últim racó de l'esperança
de ser úniques i eternes papallones
volant oblit
cap al no-res.

Si tu no hi ets, procura't,
almenys, la saviesa
de saber no dir que no.

ELS OCUPANTS

Vindran un dia escarabats amb corbata de seda,
s'installaran al bell mig de les teues pupil·les
i amb unghes verdes foradaran la llum amb què cantaves
fruites madures a recer d'un mar amb pits de pluja blanca.
T'ocuparen la pell amb tancs i cementeris
i t'ompliren la boca amb la merda calenta dels seus cervells
[invictes.

Ja no pots recordar la brisa oberta de les platges
i et demanen amb paraules molt fines els trossets sangonosos
de la llengua que amb cura et tallaran i de pressa ingressen
en els comptes corrents on guarden les altes raons d'estat i la
[metralla.

Et vestiran d'uniforme les venes.

SUBSÒL

Fabrique tendals de porpra quan plou.
Si neva,
coves

molt antigues on amague
camins tacats, tallats a l'alba.

VINT-I-CINC ABRIL SET-CENTS SET

Cada batalla ha de tenir els seus morts.
La seua esperança.
La derrota.

Després les tombes aixecaran concilis
en la boira nuosa d'un silenci pintat
de patrulles grises en la pau puríssima
del femer invicte contra la llum.

Cada mort tenia fusells futurs en la mirada.